

GAZETA HUNEDOAREI

ORGAN INDEPENDENT CULTURAL, SOCIAL ȘI DE INFORMAȚII

ABONAMENTUL:

pe un an . 100 Lei || pe 3 luni . 25 Lei
pe 6 luni . 50 Lei || un exemplar 2 Lei

APARE SĂPTĂMÂNAL

SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE REDACȚIE

ADMINISTRAȚIA:

Deva, Strada Regina Maria 12

Scriitorilor români.

În apele tulburi în care ne bălăcim viața de după război, în svârcolirile trundece ale minții încătușată de noianul grijilor pentru sufletul generațiilor ce vor veni, ziua în care solii societății scriitorilor români sosesc în mijlocul nostru, este o sărbătoare.

Este raza de lumină care se abate în obscuritatea odăiei bolnavului spre a-i da speranța vindicării și a-i legăna sufletul cu nădejdea însănătoșirii, este pâraiașul de apă limpede și cristalină care se aruncă în turbureala mării, pentru ca să-i împrumute din limpezimea lui și să-i înviorizeze aspectul mohorât.

Materialismul feroce care a încătușat simțirile tuturor, a întronat în timpul din urmă o stare de imoralitate socială care a adus cu sine pe lângă încordarea relațiilor dintre diferitele pături sociale, un pericol cu mult mai mare și mai amenințător.

Aceasta este moștenirea ce vom lăsa noi aceștia de astăzi, celor care vor urma

după noi și cărora ca mâine va trebui să le predăm franele conducerii și grija de a călăuzi pe drum păzit de primejdii nația românească.

Ce fel poate fi această moștenire cu moravurile și apucăturile de acum, nu este locul să se spună aici, dar o știm.

Și, afară de îmbuibații vremurilor acestora turburi, afară de acei cărora materialismul și egoismul le întunecă rațiunea și-i transformă în cioclii moralității și cinstei unui neam întreg, o simte, o înțelege, o vede clar, fiecare.

Trei sunt factorii care din acest punct de vedere contribuiesc la educarea tineretului. Școala, societatea și scriitorii aceluși neam.

Cea dintâi este pusă într-o quasi imposibilitate de a-și împlini această menire, nu numai din cauza insuficiențelor de tot soiul, dar de însuși cel de al doilea factor dela care, în starea morală în care se găsești astăzi, generațiile viitoare învață cu totul altceva de cât aceia ce i se propăvăduște în școală și nu minte acel care având curajul să spună lucrurilor pe ade-

văratul lor nume afirmă că de la societatea noastră, tineretul învață tocmai contrarul.

Rămân scriitorii.

Acesta este singurul liman către care nădejdea de mai bine ni se poate îndrepta. Ei singuri, înzestrații aceștia cu darul de a comunica și altora credințele și ideile lor, mai sunt în stare să abată societatea și generațiile de mâine de pe drumul pe care îi îndreaptă pașii mediul în care cresc și la care-și adapă sufletul lor tânăr.

Iată de ce nețărmită este bucuria noastră când îi avem în mijlocul nostru, iată de ce inimile noastre tresaltă pline de nădejde când în vedem printre noi și iată de ce încrezători în darul lor le încredințăm aceste suflete ca să îngrijească de ele și le zicem:

Scrieți pentru dânșii, căci scrieți pentru izbăvirea neamului.

Al. Mănculescu.

— Ziua de 1 Decembrie a fost serbată de toate școlăle din localitate, luând parte în corpore la Tedeumul ținut în biserica ort., precum și la matineul de după masă.

JUPÂNIȚA DOMNICA.

De: AL. MĂNCULESCU.

(Continuare.)

Aburi deși se ridicau din sudoarea cailor și în curând ei învăluiră ca într'un nor pe fugari.

De aici spre amiază privesc se deschidea largă cu mici delușoare, care duceșteau pe nesimțite, cu cât privirea se îndepărta mai mult perzându-se pe încetul într-o întindere nemărginită, al cărui fund ochiul se trudea în zadar să-l descopere.

Ceata boerilor descălicați, privea acum spre Craiova, unde lumina roșcată care se întindea ca o pată pe fundul zărei, arăta că focul mistuia pentru vecie conacul și curtea în care crescuseră și se stinseră atâtea generații de falnici boeri din neamul Pârveștilor. Cu strângere de inimă privea Teodosie Pârveu, cum pata aceea din zare, care pălea din ce în ce, arăta că opera distrugerii cuibului bătrânețelor sale, era pe sfârșite. Oită și întorcându-se zise către ceilalți tovarăși.

— Nu-i nimic! Bine că scăparăm cu atât! Apoi pășind către Neagu Udriște și Radu Voicu îi îmbrățișă pe rând.

— Să trăiți feciori. Voi ne-ați mântuit de la peire.

Să trăești Neagule și să-i fii ca și părinte. Chiar dacă fică mea nu te-ar fi avut drag până acum, tot va trebui să-i fii de acum înainte, pentru că ai scăpat-o de la rușine și pe noi de la peire.

Cei doi flăcăi sărutară mâna bătrânului și apoi tăcerea închise din nou buzele tuturor.

Un timp tăcură cu toții. În liniștea ce-i în-

conjura se auzi apoi ca un melițat ușor, apoi tot mai tare și mai tare.

— Ne urmăresc, zise bătrânul Udriște, către ceilalți și toți își încordară auzul.

— Sue în fagul cela Radule, se adresă el apoi lui Radu Voicu și vezi de-i zărești.

Într-o clipită Radu fu sus. Cu mâna streșină la ochi, el privi încordat spre vale peste vârful copacilor.

Prin ceața ușoară ce se întindea pe poalele dealului, el putu distinge ca o dâra neagră care se mișca încoace.

— Sunt aici sub pădure, aproape, grăi el celor de jos, continuând să nu piardă din vedere pe urmăritori. Se vede că ne-au perdut urma, căci s'au oprit — continuă el, văzând cum pata negricioasă ce înaintase până acum încoace, stătea acum pe loc.

Ceilalții boeri se întrebau din ochi, ca spre a se sfătui ce să facă.

— Vor să ne înconjoare, mai zise Voicu și începu să se scooare grăbit.

S'au despărțit în trei — continuă el după ce fu jos. Unii vin încoace drept în sus și alte două cete au apucat pe sub poalele dealului una la răsărit și alta spre asfințit.

— „Încălecăți să plecăm — rosti Udriște bătrânul, pe moșia căruia se aflau acum, când auzi cele spuse de Voicu. Drumul nostru pe culmea cotește nu departe de aici înapoi o bună postată și dacă nu ne grăbim, drumul pe care vin cei care au apucat la răsărit, urcă coasta tocmai la colitura drumului nostru și este mai scurt.

Lefegii pot ajunge înaintea noastră acolo, dacă se grăbesc și noi suntem prea puțini ca

să-i răsbim. Prin pădure iarăși nu putem merge călări." Până isprăvise el de spus, boerii erau încălecați și goana începu din nou. Într'adevăr după o alergătură bună, culmea cotea îndărăt și drumul ținând mereu creasta dealului, cotea și el.

Abia mai erau câteva sărituri de cal până la răscrucea cu drumul pe care urcau lefegii, de unde drumul cotea apoi din nou spre nord.

Pe drumul îngust din cauza tufișurilor nu puteau merge alături de cât doi inși, așa că ceata fugarilor se înșirase pe o întindere bu-nică.

Abia trecuseră de răscrucea drumurilor boerii Stan al Pătrașcului, Albu lui Manea și Matei Vălsan cu Dragomir Staicu, când Neagu, care călarea mai în urmă cu Voicu, văzu cum printre tufe de pe celalt drum, care venea din vale, se ivesc chiar în coasta celor doi bătrâni Pârveu și tatăl său, care călareau între cei dintâi și ei, patru cinci lefegii.

Mai mulți nici nu avu când vedea, căci cel care era mai înainte, se și rostogoli lovit în tâmplă din fuga calului, de buzduganul lui Teodosie Pârveu, care trecu ca un fulger înainte, scară la scară cu tatăsău.

Ceilalți lefegii cotiră și ei însă, și se luară după bătrâni.

Neagu, care văzu cum lefegii se interpun între el și bătrâni, pricepu că aceștia se găseau acum într-o situație grea.

Ei fugeau înainte și lefegii veneau de la spatele lor. Ca bătrânii să fi întors căii și să fi luat lupta în față cu cei ce-i urmăreau, nu puteau, din cauza strâmtorii drumului și desimeii tufișurilor de pe margine. Erau deci nevoiți să

Ca la noi la nimeni.

Mulțor, foarte mulțor domni le place a se mândri cu virtuțile moștenite dela strămoși, bătându și pieptul și arătându-se mari patrioți, dar pușini, foarte pușini află de cuviință, ca să și pună în practică virtuțile cu cari se mândresc. Exemplu:

Sosește în oraș sau la sat un domn deputat, fost deputat, senator, fost senator, ministru, fost ministru sau vre-un prietin, cuscru, cumătră, fin, naș sau altă rubidenie de-ai ilustriaților pomenite, pentru niscai afaceri, propagandă politică, sau pentru nișică tămâiere din partea adeptilor fără spinare și — hop!, poruncă strajnică din casă'n casă, ca să se arboreze drapelele, că-i mare sărbătoare, vine domnul cutare; apoi primiri, încovoieri, mai și decât curba Lalescu, banchete, toaște, etc. Ș'apoi astfel de mari sărbători, „a la ordin“ har Dlui, avem la an mai mult decât preamulte.

Iar când e vorba ca să se serbeze o adevărată sărbătoare, cu adevărat mare și înălțătoare, de suflete, demnă de virtuțile strămoșești, cum a fost și cea de 1 Decembrie, putea ori cine să numere pe degete drapelele arborate icoalea pe câte un edificiu public. Se va spune, că această zi nu este decretată de sărbătoare oficioasă. Destul de trist, când o astfel de mare zi națională, în care s'a săvârșit un act așa de măreți, ca cel dela Alba-Iulia, în care un neam întreg își vede ziua mântuirii și împlinirea aspirațiilor sale juste, a cărei serbare cu demnitate, de toată suflare românească ar avea menirea să ne ridice prestigiul și însemnătatea marcantă a acestei zi înaintea străinilor, să fie socotită din partea noastră de o valoare inferioară sărbătorii cutărui sfântuleț din călindar, sau a unei persoane cu o poziție politică trecătoare.

Prin astfel de procedere, nu vom inspira și lăsa ca moștenire tinerelor vlăstare, urmașilor noștri, dragostea admirația și stima față de actele mari naționale. Apoi să nu se uite, că de și această mare zi de 1 Decembrie, nu

știm din ce motive, a și fost uitată din călindarul oficios, totuși ea trebuie să fie adânc imprimată în sufletul și inima fiecărui bun român, căci mulți mari patrioți de astăzi, acestei zile au să-i mulțumească că sunt ce sunt. Apoi să nu se uite nici aceia, că însuflețirea din memorabila zi de 1 Decembrie 1918 trebuie să se perpetueze an de an, ba chiar zi de zi, în sufletele masselor, pentru că mulți sunt încă dușmanii țării noastre, făurită cu atâtea jertfe, cari stau la pândă în apropierea hotarelor scumpei noastre patrii și mai ales a neprețuitului nostru Ardeal. Facția naționalismului și mândriei naționale nu trebuie să fie încă stinsă, ci din contră, ea trebuie alimentată mereu, ceea-ce se poate face mai cu efect atunci, când zilele mari se vor serba în cercuri cât mai larg, și cu cât mai mare demnitate și solemnitate, căci în felul cum azi se face, se adevăresc cuvintele evanghelei: „Mulți sunt chemați, dar pușini aleși“. — „Mulți materialisti, pușini idealisti“. Apoi o țară fără ideal, se înneacă în propriul materialism, ceea-ce nu se poate enumera între virtuțile strămoșilor noștri, cari spumeau: „Patria, apoi noi!“

Cărăbuș.

Minuni din veacul al XX-lea.

Se svonise prin Deva că un perceptor delapidase frumoasa sumă de 130 mii Lei. Dar imediat ce a fost prins cu musca pe căciulă a pus banii jos (nu el, ci o persoană marcantă) și a rămas pe picior liber. Văzând însă că opinia publică tot strigă: dreptate! dreptate!, și fiindu-i frică că nu cumva să se întâmple ca vinovatul să cadă în potcă, a demisionat. Ce s'a întâmplat cu demisiunea acestuia nu știm, dar ne închipuim.

Știm însă altceva!

În Dobra era perceptor Herbay Nicolae om cinstit și care nu s'a putut găsi nici cu o mică greșală, atât în de cursul timpului cat a funcționat ca perceptor, cât și înainte de aceasta fiind înaintat în vârstă și cam bolnăvicios, și neputând suporta munca aceia greași a tri-

mis demisionarea în 13 Octomvrie către Adm. Fin. din Deva. Conform art. 33 din „statutul funcționarilor publici“ trebuia ca în termen de 15 zile dela înregistrare să i-se dea răspuns. D-l Herbay a tras atenția Controlorului din plasa Ilia, căci el dela 1 Noemvrie nu mai poate să și exercite funcția deci să intervină ca să fie înlocuit. Nu a fost înlocuit și atunci natural că d-l Herbay nu a mai mers în cancelarie începând din 1 Noemvrie neprimind nici salariul pe luna aceasta. Conducerea perceptoratului a luat-o în primire D-l controlor. Oameni cinstiți însă nu trebuie tolerați. Așa s'a întâmplat și cu cazul bietului perceptor, au fost trimiși jandarmi după el nu era acasă, căci altcum vedeai minunea, că un perceptor noș se plimbă netulburat de nimeni, iar altul cinstit este adus cu jandarmii la Deva, pentru că a cutezat să lucreze conform legii.

Când vezi lucruri de acestea întâmplându-se nu poți să nu te gândești la propoziția cam banală dar adevărată și să nu exclami: o adevărată minune a veacului XX. „Puri“.

SĂPUNUL
de Loaleta
ELIDA
are renume
mondial

se apere îndărât, pe când lefegii atacau fășiș.

— Pe ei Voicule, urlă el de răsună codrul și strângând calul cu pulpele, acest a fășișni ca o săgeata înaintea calului lui Voicu.

Capul celui din urmă dintre lefegii, trosni ca o coajă de nucă, isbit de buzduganul lui Neagu și el rostogolindu-se la pământ, calul sări între tufe.

Era prea târziu însă ca să poată ajuta bătrânilor. El văzu cum cei doi lefegii repezind sulifele, le înfipseră în spatele boerilor și aceștia se rostogoliră de pe cai, care oprindu-se speriați încurcară un moment fuga înaintea lefegiiilor.

Aceasta fu destul lui Neagu, ca gemând ca o fiară rănită, să și repeadă pe la spate calul între ei și dând drumul frâului, înfipse mâinele în ceafa unuia și a celuilalt. Isbitura cu care palmele lui Neagu îi înșfăcuse de după ceafă, îi dărâmă de pe cai, cu fața în colbul drumului, iar Neagu fără să-i slăbească din mâini, lăsă calul lui să-i treacă printre picioare înainte și căzând peste ei, îi apăsă de după ceafă în pământ, până ce oasele gâtului le trosniră rând pe rând și lefegii mușcând pământul amestecat cu sângele ce le eșia din gură, își dădură răsuflarea într'un horcăit lung. Neagu și Voicu luară leșurile celor doi bătrâni pe caii lor și încălecând, o rupseră din nou la goană.

Din urmă nu mai venea nimeni. Boerii care rămăseră, fuseseră prinși poate de lefegii. Când zăriră pe fugarii dinaintea lor într'un luminiș, Neagu dete un chiot și le făcu semn să oprească.

— Descălecăm boeri dumneavoastră, se adresă el lor, când îi ajunseră.

Am umblat mult pe aici și cunosc bine locurile. Scoborând pe dâlma aceasta, ajungem

la o ruptură în care nu ne vor găsi, chiar dacă ar trece pe lângă noi.

Ca să ajungem până la curtea noastră ar trebui să gonim până după nămezi și în halul în care sunt caii, vor cădea pe drum.

Și apoi nu putem lăsa neîngropați... și Neagu nu putu continua, căci privind spre leșul tatălui său, pe care-l purta cu fața în jos pe greabănușul calului și al cărui sânge cald încă picura pe pământ, un plâns cu sughițuri îi înăbuși gâtulejul.

Voicu și descălicase și aburcând pe umerii săi corpul celui care scoborător din vechea familie de bani a Părvuleștilor, fusese un veac de om fala boerilor Olteni, trebuise să se slăsească în împrejurări atât de nenorocite, porni încotro arătase Neagu. Cu răsuflarea întretăiată de sughițurile ce-i sguđuiau din adânc toate mămutaele, Neagu luă de pe cal pe tatăl său, îl așeză cu fața în sus pe iarba de pe marginea drumului și ștergând cu mâneca hainei sângele care se prelinsese pe fața mortului îl sărută pe frunte îngenunchind.

În acest timp boerii care ascultaseră până aici vorbele flăcăului, văzând pe cei doi bătrâni morți, înțeleseseră ceia ce se petrecuse în urmă. Descălecară și ei și venind lângă Neagu, priveau nedumeriți încă, cum se putuse întâmpla aceasta atât de repede.

Un ropot de copite făcu pe Neagu să sară drept în sus.

— Până eu trăsesc încă, nici unul dintre căinii aceia nu se va atinge de mort — gândi Neagu și trase hangerul de la brâu.

Cei din jurul lui vroiră să facă la fel, dar îndată văzură că cei care soseau în luminișul în care ei stăteau, nu erau lefegii, ci boerii Radu Bega și Erimia.

— Vin și ceilalți? întrebă Dragomir Staicu când cei doi boeri fură aproape.

— Au căzut toți, numai noi am rămas și n'am mai putut ține piept căci mai soseau din urmă și alții.

— Dar lefegii? întrebă Albu Ini Manea.

— Trebuie să sosească — răspunseră cei întrebați.

Auzind Neagu, puse hangerul la loc, făcu o cruce adâncă în fața mortului, îl sărută din nou pe frunte și luându-l în brațe, intră în desiș spre locul unde apucase și Voicu. Cei sosiți descălecară și ei, făcură vânt cailor în tufele din partea cealaltă a drumului și se luară cu toții pe urma lui Neagu.

Prin locurile pe unde Neagu Udriște conduse pe boeri în inima codrului, nici fiarele nu ar fi umblat, atât erau de prăpăstioase și dosite. Trunchiuri de copaci groase cât să nu te vezi în picioare dindărătul lor, erau căzute la pământ iar în jurul lor lăstarul crescut, astupa vederea de jur împrejur că nu puteai vedea nici la doi pași.

De la un loc dâlma se înfunda într'o surpătură strânsă între doi pereți apropiați atât de tare, în cât copacii căzuți se resemnau cu rădăcina de o parte și cu vârful pe malul celalt al acestei ghioace, în fundul căria se auzeau la mare adâncime gâlgâind apele unui pârâu.

În înfundătura aceasta pășind din rădăcină în rădăcină și ținându-se la fie care pas de crengi spre a nu se rostogoli în fundul prăpăstiei, se adăpostiră boerii.

Seliți de oboseală se așezară pe pietrele din jurul isvorului care țâșnea din fundul acesta scurbare pământești.

Cum se face urcarea sistematică a prețurilor.

Domnul Ministru de finanțe, drept cadou de anul nou a rezervat țării o nouă surpriză, care dă speranțe pentru viitor. R. M. S. a urcat prețul produselor sale, tutun, sare, chibrite, etc., apoi totodată se vor mai urca și taxele de transport pe căile ferate, sub pretext, că doar noi suntem unica țară-raiu, unde viața este mai ieftină. E drept, că încă nu am ajuns la prețurile fantastice din anul trecut ale Germaniei, dar bun e Dzeu și sub oblăduirea marimimoasă a actualului guvern, vom ajunge și noi în curând la acel pedestal de scumpețe.

Să facem puțină analiză. Statul urcă prețul la tutun, sare, chibrite etc., urmarea: Țăranul va zice: Păi, dacă plătesc eu acești articli mai scump și eu am dreptul să cer pe produsele mele mai mult. Are perfectă dreptate.

La rândul său apoi, muncitorul, meseriașul, comerciantul va zice tot la fel, iar bietul funcționar, trăind cu speranța unei ameliorări a salariului său, începând cu 1 Ianuarie 1925, când își face bilanțul socotelilor sale, vede nedumerit, că ce i-a dat eventual statul cu o mână pe cale directă, îi cere pe cale indirectă cu două mâini și se va convinge, că în realitate, el tot coate goale rămâne, iar părul tot așa-i va ieși prin căciulă și pe lângă noul spor, ca și fără de el, dacă voiește să și poarte funcțiunea în cinste, fără a-și vedea numele prin coloanele ziarelor, cari zilnic ne vorbesc despre desfraudări, delapidări, escrochieri, etc.

Azi, când Franța, Anglia și alte țări din apus, cu cari ne place să ne asemănăm așa de mult, să silesc, prin reduceri de impozite, taxe, etc., să ușureze existența cetățenilor, nu înțelegem, că ce orb al găinii au apucat pe domni noștri din Dealul Mitropolii, de nu văd desastrul spre care merge țara, pe lângă o astfel de politică financiară. Bravo, d-nilor, dați numai înainte!

Cărăbuș.

INFORMAȚIUNI.

— Comunicat oficial către învățătorii de stat. Vi se face cunoscut, că azi vi s'au expediat chitanțele pe luna Nov. 1924. Chitanțele sau expediat recomandată la adresa Direcției școlare. La urmare fiecare să se interesează la posta respectivă. Excepțional nu s'a reținut chitanța la nici unul pentru cotizația către Fondul Georghe Lazar. Vă punem însă în vedere să achice fiește care cotizația cu ce dătoare, căci pe viitor vom fi nevoiți să executăm ordinul ad literam. În urma intervenției ce am făcut-o către Dl administrator financiar chitanțele vi se vor achita de către toți acei ce încașează banii statului în comuna Dv. (Dnii notari, etc) fără a mai fi siliți a face deplasări la reședința perceptoarelor ceea ce va cauza cheltueli și pierdere de timp. Rev. școlar: V. Anastasiu.

— Aviz. Ministerul de război acordând un nou și ultim termen pentru înaintarea cererilor de primire în cadrele armatei Române i-i învit pe toți acei Dni Ofițeri de rezervă din armata Austro-Ungară, cari până în prezent nu sau arangeat situația lor militară, că până la data de 1 Ianuarie 1925 necondiționat să și înainteze cererea la cercul de recrutare respectiv, căci în caz contrar se vor înscrie în controale ca simpli soldați urmând toate îndatoririle contigeturii din care fac parte. În ceea ce privește completarea cererii amănunțite să pot afla dela Primăria orașului, în camera No. 7. Deva, la 24 Noiembrie 1924. Herbay, primar.

— Aviz. Cu începere de la 1 Ianuarie 1925, domnul Doctor Vasile Ignatu, se deschide în orașul Deva, un laboratoriu dentistic, înzestrat cu toate aparatele moderne. Totodată, având specialitatea de boli de femei (mamoș) înștalează și un laboratoriu în aceortă privință, în scopul de a servi publicul în modul cel mai conștiincios și cu folos pentru suferinzi.

— Precum suntem informați, consiliul orașenesc a decis, că, începând cu 1 Ianuarie 1925, să țină teatrul în regie proprie, fără a-l mai închiria.

— Știri dela Cinema Amor. În ziua de 7 I. c., Duminică se va rula filmul „Animalele ca oameni.” — În ziua de 11 I. c., Joi se va înscena filmul „Răpită de nori”, dramă de circ în 5 acte. — În curând va sosi filmul „Masca răzbunării”, dramă de circ colosală, cu loava Gallone în rolul principal.

— Terenul pentru patimat, aranjat la poalele cetății, stă zilnic la dispoziția iubitorilor de sport. Intrarea: de persoană 5 Lei.

— Omor din imprudență. Individul Ioan Popescu din comuna Vâlcelele bune, fiind la vânătoare și trăgând după un iepure, ce sări-se dintre tufe, umplătura însă a lovit mortal o fată, care din întâmplare trecea pe dupe tufele din cari sări-se iepurele.

— În mai multe comune din valea Jiului au tăbărit lupii, cauzând pagube proprietarilor de oi.

— S'a înecat în cisterna cu benzină. Duminică, în 22 Noembrie, sosind în gara din loc o cisternă cu benzină și ne-fiind goile în ziua aceea, a fost încredințată pazei individului Ludovic Kövendi. Nefericitul paznic, preste noapte, voind să înstrăineze din benzină, a căzut cu capul în jos în cisternă, aflându-și moartea acolo.

— Cel mai nou sistem de economizare Banca Economică soc. pe acții din Deva, Str. Regina Maria, No. 9 și a sporit activitatea cu un ram financiar-economic nou, foarte potrivit și folositor celor cu capital pușin și pentru muncitori. A introdus adeva, *depunerile săptămânale de câte 20 L.*, prin cari depunătorul, în decurs de 260 săptămâni (5 ani) depune obligativ și punctuos câte 20 L. săptămânal, pe lângă libel, iar banca funcționând bine aceste mici depuneri, după împlinirea alor 5 ani, plătește depunătorului suma de L. 6500. Recomandăm tuturor acest mod ușor de economizare, prin care, pe nesimțite, după 5 ani se ajunge la o astfel de sumă, cu care omul sărac poate să se apuce de ceva. Cine depune săptămânal de mai multorii 20 Lei, aceia vor repune o sumă în comparație cu depunerile făcute. Incepând cu ziua, de azi, banca stă la dispoziția On. deponenți în fiecare zi între orele 9—1, pentru rezolvarea cât mai grabnică a însinuarilor. Până la suma de 50% din capitalul depus, banca creditează împrumuturi ieftine.

— A apărut: *Marele dicționar Român Maghiar și Maghiar-Român* Dr. Gheorghe David. Conține peste 24.000 cuvinte. Deasemenea a apărut unicul dicționar mic portativ român-maghiar și maghiar-român. Conține peste 6000 cuvinte. Se găsește la librăria V. Laufer în Deva.

— Vrei să nu încărunești? Folosește vestitu. Regulator de păr „CARBORIN” care după scurtă folosință îi redă părului culoarea originală. Una sticla 25 lei. Prepară: Farmacia lui Aladár Erős Deva.

42 6 10

Neagu însă n'avea timp de șezut.

După ce așezară morții pe un loc mai ferit, trase pe Voicu la o parte și-i șopti:

— Drumul pe care am venit până acolo sus, duce drept la conacul nostru de la Motoci. Dacă lefegii ne urmăresc tot pe drum, vor ajunge acolo și găesc pe Domnica. Eu plec pe vale în jos și pe poteci, ajung acolo înaintea lor să o scap. Tu așteaptă cu boerii aici până mă întorc eu.

— Nu așa Neagule, zise Voicu, eu merg cu tine, ca la toată întâmplarea să fim doi.

Neagu își strânse la piept tovarășul. Arătând și celorlalți boeri apoi ce trebuiau să facă, cei doi flăcăi plecară.

— Până în zori vom fi îndărăt cu menude. Nu faci foc să nu vă trădeze fumul, mai adăugă Neagu și amândoi tineri dispărură în desișul codrului pe vale în jos.

Soarele asfințise de multșor și umbrele însării începuseră să învâluie cu întunerecul lor pământul, când cei doi boeri eșiră la marginea din sus a satului Motoci din codru. În

satul așezat sub coasta din marginea pădurei, era liniște adâncă. Nimic nu dădea de bănuir că acolo s'ar fi petrecând ceva deosebit.

— N'au ajuns încă aici, zise Neagu tovarășului său și o luă înainte pe sub poalele pădurei.

În curtea boerească era tot așa liniște, dar Neagu și Voicu nu intrară pe poarta mare, ci scoborâră din marginea pădurei coasta nu pe drumul satelor, ci prin livezi și sosiră la curte prin doi.

Peste câteva ceasuri casa Udriștenilor era goală. În horbele în care intrai prin uși făcute una cu peretele, fusese îngrămădită toată mobila. Servitorimea cu cirezile și cai încărcați cu bucate luaseră drumul pe poteci în spre munte.

Din casa rămasă pustie, eșiră într'un târziu doi țărani și o țarancă. Aceștia urcară mai întâi coasta și apoi se afundară în pădure. Erau cei doi tineri boeri și Domnica.

În urma lor strecurându-se printre garduri, ca la douăzeci de orgați încărcați cu desagi

plini cu merinde și stral, se adunară sub coastă.

Aici Cornan îi împărștia câte pe unul și apoi toți urcând intrare în pădure prin locuri diferite.

Fie care avea să ajungă la asemzătoare pe alte poteci, spre a nu da de bănuir, dacă s'ar fi întâmplat să se întâlnească cu lefegii.

Ziua următoare iscoadele lăsate în satul Udriștenilor, aduseră știrea că despre ziua lefegii călcaseră curtea și văzând că era goală se răspândiseră în cete prin păburi.

Până în seară morții fură îngropați chiar lângă isvorul din ascunzătoare și în timp ce Domnica suspina încet, lângă țărana proaspătă, boerii travestiți cu hainele țărănești aduse de orgați, țineau șfat.

Cornan avea să plece spre Craiova și de aici pe la curțile celorlalți boeri. Ei se puteau aștepta ca Mircea să se răsbune pe jupănese și copii și de aceia aceștia trebuiau aduși cât mai în grabă în munți, pentru ca de aici cu toții să treacă granița.

(Va urma.)

ORIGINALUL
Săpunul Schicht Marca „CERB”
 păstrează prețioasele Dv. rufe.

NOUTĂȚI DE CRĂCIUN

Decoruri pentru Pomul de Crăciun în asortiment mare!

**DIFERITE
JOCĂRII
FRUMOASE
PENTRU COPII
DIN ȚARĂ ȘI STRĂINETATE**

Jocuri sociale!
Articli de decor
din piele, albume
și cărți de amintire

Violine, strune și alte părți
constitutive pentru acestia
Cele mai mari noutăți în
ARTICLI MUZICALI

Mare asortiment
în cărți românești,
nemțești, ungurești

**Ilustrate pentru
felicitățile de Cră-
ciun și Anul Nou**

în asortiment mare
cu preț avantajos
:-: se capătă :-:

**IN LIBRĂRIA
V. LAUFER**

TELEFON 35. **DEVA** TELEFON 35.

Prăvălia de modă I. Dolcsig, Deva

Prăvălia de modă pentru Dame și Domni a lui
I. DOLCSIG DIN DEVA

aranjează

din 1 până în 24 Decembrie un

TÂRG MARE DE CRĂCIUN

În acest timp toți cumpărătorii capătă
cadou de Crăciun, căci tutura li-se face

o reducere de 10% dela prețurile fixe

pentru care sumă fiecare cumpărător capătă
după plăcere un cadou de Crăciun.

79 13

Prăvălia de modă I. Dolcsig, Deva

Aviz! Aduc la cunoștința on. public,
că voind să sistez prăvălia mea
pun în vânzare

cu prețuri adânc reduse toate
mărfurile și articlii de modă
din depozitele ce le posed.

Văd. Dr. Samuil Diósi.

78 12

Mare asortiment de mobile!

În marele meu depozit se află gar-
nituri complete de dormitoare și
sufragerii. — Confecțiune proprie. 81 13

M. ROSENBERG tâmplar de edificii și mobile DEVA.

De vânzare

o frumoasă garnitură de salon.
Deva, Strada Șaguna No. 19. 80 11

Casă de vânzare! Este de vânzare
în Deva, într'o
str. cu comunicație mare, o casă cu front,
ce constă din 4 camere, bucatărie și
27 3 3 cămară, în curte cu o casă mai mică
constatătoare din 2 camere și bucatărie,
apoi grajd pentru 12 vite, pivniță și
grădină mare, care se întinde până'n Cerna.
Informațiuni dă: Dr. Andor Laufer adv. în Deva.

De vânzare

un contra-bass, un
cello și o brace.

Toate vechi și cu tonuri foarte plăcute.
Adresa la administrația ziarului.

BRAZI

frumoși pentru pomi
de Crăciun se pot
prenota de acum la

V. LAUFER,
librărie în Deva.

Afisati în Gazeta Hunedoarei

Calendarul

pe anul

1
9
2
5

se află

în librăria V. Laufer
DEVA.